

Előfizetési díj:

Vidékre, postán:
vagyhelyben, házhoz hordva:
Negyedévre . . . 1 frt. 50 kr.
Félévre . . . 3 " — "
Egész évre . . . 5 " — "
Megjelenik e lap hetenként
egyszer, Szombaton.Előfizetési pénzek el-
fogadtatnak Gallia Fülöp
könyvkereskedésében Kec-
skeméten.

KECSKEMÉTI LAPOK.

Ismeretterjesztő hetilap.

Hirdetési díjak:

5 hasábos petit sor, egyszeri
hirdetésnél 5 kr.; — többszöri
vagy terjedelmes hirdetések-
nél árleengedés adatik.A nyiltérben való közle-
mény 3 hasábos soráért 10 kr.
— számítottatik.Hirdetések elfogadtatnak Gal-
lia Fülöp könyvkereskedésében
Kecskeméten. — Hirdetések ezen-
kívül fölvetetnek még M. Zeisler
hirdetési fiókjában. (Pest, Király-
úteza 60. sz.)

A három város kertészete és gyümölcstermelése.

(Folytatás.)

Időközben, t. i. e cikksorozat megkez-
dése után megjelent és megküldetett Luká-
csy Sándor úrnak a kertészeti vándor-
tanításról szóló második jelentése is,
mely Félégyháza és Szeged városok
kertészetéről s gyümölcstermeléséről ad ér-
tesítést; mielőtt tehát saját észrevételeink
előterjesztését megkezdénők, ezt sem hagy-
hatjuk érintetlenül. Most már a három
város czime helyet inkább dunatisza-
közének kertészete s gyümölcstermelése
czim illetné meg közleményünket; de mivel
szerintünk a tárgy előnyben van a czim
felett, minden további kitérés nélkül foly-
tatjuk.

A második hivatalos jelentés ide vo-
natkozó része így következik:

„Midőn Nagy-Kőrös és Kecskemét gyü-
mölcsiparát a külkereskedésben oly nagy
mérvben értékesíteni tudja; a csak szoms-
zéd Félégyháza e téreni tevékenységének
igen halvány jelét mutatja be.

A kezdetleges városi faiskola 4 hold,
ezzel kapcsolatban a közbirtokosság faisko-
lája 12 hold, és a honvéd lövölde kertje
16 hold.

A városi és birtokossági faiskolát Szabó
Gáspár földmivelő osztálybeli szép szor-
galmú munkás kezeli kertészeti primitív
fogalmi szerint a városi képviseléstől ki-
folyó bizottmány egész megalégedésével; a
megelégtült parányi siker elzárván a hala-
dási ösztönt, — a népnevelés terén elsike-
telt e téreni hivatás érzet oka, hogy Fél-
egyház városa, daczára szerencsés helyze-
tének, a kertipar terén oly messze hátra-
maradt Kecskemét és Nagy-Kőröstől, és a
25,000 (?) hold homok szőlő területen üzött
gyümölcsiparát elégségesen értékesülve hiszi
az által, hogy középennyiségű és minő-
ségű gyümölcse Tiszántúli vidékekre elhor-
datik — legnagyobbbrészt buzáért cserében,
a gyümölcsügynökök különösen a bécsi
gyümölcsköfák üzleti tevékenysége eddig-
elé állítólag az utóbbi évek gyümölcs ter-
méketlensége miatt kielégítetlen maradván.

A faiskolákkal kapcsolatban érintetlen
nem hagyhatom azon sajnós körülmény
megemlítését, hogy nagy czéggel dicsekvő
kertészeti kereskedésben vásárolt, és annak
idejében gondosan elvetett gyümölcsmag
kikeletlen maradt, így jövő iskolázásra
csemeték szüksége állandó be.

A 600 hold homok erdőterületből éven-
kint 100 hold fásítottatik be, eddigelé befá-

sított 200 hold növendék erdő a munkála-
tok helyességéről tanuskodik.

Itt is fájdalmasan értesültem — mint Kec-
skeméten, hogy a szomszéd kis-kun-halasi
határban a 40,000 hold futóhomok felfo-
gására ültetett erdőből 20,000 hold erdő-
terület kiirtatott, daczára annak, hogy a
kis-kun-kerületi erdőfelügyelő Molnár László
egész erélyvel küzdött az erdő fenntartása
mellett, de mert a birtokosság felosztatni
kivánta a 20,000 hold közvagyonot, az
egyenlő osztály megkönnyítéseül az erdő
levágatása határozatott, hogy így a föld
és a faára kerüljön osztály alá.

Félégyházán láttam különösen alkalom-
szerűnek vándortanítási tisztemnek megfe-
lelni, hogy a nép eme nagyfontosságú és
helyi viszonyai által gyámolított ipar felka-
rolására buzdittassék, és a gyakorlati eljá-
rásokkal megismerkedve, kifejtendő iparát
hasonlóan mint Kecskemét és Nagy-Kőrös
értékesíthesse, de midőn a minden szép, jó
és hasznos irányában lelkesülni tudó Mol-
nár László kis-kun-kerületi erdőfelügyelő a
gyakorlati munka emberének avatott szava
elsiketeltetik a pártmozgalomban, midőn
a népes nagyváros néptanítói között egy
sincs, ki csak némi előismerettel birna, vagy
hajlammal viseltetnék a gyümölcstermelés és
kertészet irányában, kénytelen vagyok a
helybeli esperes lelkész és iskolafelügyelő
azon óhajtsáshoz csatlakozni, bár a tanító
képezdékben és papnöveldekben e szakokra
előkészítettnek a leendő néptanítók és
lelkészek jövő nemes hivatásuk elejbe, hogy
ezek a családi élet kárpótlásául a termé-
szetteli foglalkozásokban a népnek jó pél-
dával, amazok avatott szakbeli oktatóval
előjárhatnának egy boldogabb nemzedéknek.

Van azonban Félégyházának is egy vi-
lágforgalmú ipara; és ez a baromfitenyész-
tés, hasonlóan mint Kecskemét, Nagy-Kőrös-
ről a gyümölcs, Félégyházáról a vasúttal
végtelen mennyiségű tojás, csibe, kácsa és
liba naponkint számos kocsirakományként
szállítottatik Bécsbe, és onnét tovább a na-
gyobb világvárosokba.

Szeged, mint a magyar alföld fővá-
rosa, helyzeti küldetése betöltésénél a be-
fásítás, gyümölcs és kertipar terén is, vidé-
kének utánzási példaul és egyszersmind köz-
pontul és beszerzési forrásul szolgál.

Roppant kiterjedésű nagyobbbrészt homok-
határa productív beruházásokban gazdag:
20,000 (?) hold homok szőleje nagy mennyi-
ségű bor- és abban levő gyümölcsfáknak
gyümölcs-termelésével széles vidékét ellátja,
míg a 7000 hold erdőterülete 300—700
holdas részletekben beerdősítés alatt van.

A 7000 hold erdőterületekből 5500
hold már előbbi időkben beerdősített,

legnagyobb részt nyárfával, 1500 hold pe-
dig 1868-tól fogva legjobb eredménnyel
ültetetik be: akác-, tölgy-, szil-, bálvány-,
vadgyümölcs- és nyárfával.

Az ártérből 1000 hold már előbbi idők-
ben fűzzel lett beültetve, újabb időkben 600
hold, fűz-, szil-, tölgy- Franciaországban
fűz helyett legjobb sikerrel alkalmazott zöld-
jávör (acer negundo) fával ültetetik be,
résztint a befásítási téreken alakított, résztint
pedig a város két rendbeli faiskolájában nö-
velt csemetékkel.

Miután a 12 holdnyi állami faiskola a
közülteményi felügyelőségek beszüntetésé-
vel a városnak adatott át, a város két fais-
kolával rendelkezik, ebben és a régi (haty-
tyasi) faiskolában nevezetes mennyiségű 3—6
éves növendék fa várja kiültetését, várja,
mert a város beerdősítendő homok és árte-
rűlete 4—6 mértföld távolságra esvén a vá-
rostól, ezen már nagyobb fáknak nagy
mennyiségbeni átszállítása tetemesen költsé-
ges lévén, beerdősítésre nem használtathat-
nak, — a lakosság pedig csak gyümölcsfát
ültetvén szőlőjében, ezen disz és erdei fák
darabját 10 krral sem veszi meg.

A befásítás, gyümölcs és kertipar városi
bizottmány felügyelete alatt Pillich Imre
városi erdőmester kezelése alatt áll; a fais-
kolák szabályszerű kezelése, az ipar nap-
ról-napra fejlődése, és a néptanodák igaz-
gatójának Tóth János kegy. rend. áldozár
buzgalma csak akkor és az esetben tekint-
hető kiegészítettnek, ha a tanító-képezdek-
ben a leendő néptanítók ezen szakokra is
kiképezettnek, mert Szegeden az összes
városi és tanyai néptanítók közül az egyet-
len Sperlagh tanyai néptanító a ki a kerté-
szettel, gyümölcs- és selyemtenyésztéssel
kötődő szorgalommal foglalkozik, a többi
néptanító e szakban még csak előfogalom-
mal sem bírván, vándortanításomnak termé-
ketlen talaj jutott.

A gyümölcsüzlet mérvéről számszerinti
kimutatást adni itt nem lehet, mert már a
távol határbeli szőlőkől hordják szekerra-
kományként szét Bácskába a gyümölcsöt,
azután a gyümölcs idénye alatt a piacon
szedik össze és naponkint 40—50 rakott
szekér indítottatik Csongrád-, Békés- és Csa-
nádvarmegye községeibe és a nagy Bá-
nába, — vasúton csak igen csekély meny-
nyiség szállítottatik, kirekesztőleg csaknem
őszi-barack a külföldre; annál fogva a gyü-
mölcsüzlet, különben roppant mérvét, ki-
puhatolni nem lehet stb.“

E két hivatalos jelentésnek a terület
gyümölcsiparára s kertészetére vonatkozó
iránya kétségtelenül értésünkre adja: hogy
nemcsak az elmúlt századok alatt egymás-

sal solidaritásban állott s ma is versenyző három város (Czepléd, Nagy-Kőrös, Kecskemét) között, hanem Félégyháza és Szeged irányában is, a befásítás és kertészet, de kiváltképen a gyümölcsipar terén Kecskemét van előnyben, s midőn eddigelé csak a helyi viszonyok kényszerítése s egyes polgárok gyakorlati tevékenysége hozta meg számunkra ez előnyt, e fölött csak örvendetes megelégedésünket nyilváníthatjuk; ámde jövőben, midőn most már az egész vidék versenyre kel velünk, s midőn az országos kormányhatóság is e tárgyra irányozza gondoskodását, — önérdekünk hozza magával, hogy ezen előnyt magunk részére biztosítsuk.

Mi nem kívánunk e téren szakértő s irányadó minőségben feltolakodni nagy számú s gyakorlati szakavatottsággal bíró polgártársaink között: jelen sorainknak az igénytelen figyelemgerjesztésnél több súlyt nem merünk tulajdonítani; hanem kényszerülve vagyunk kinyilatkoztatni: hogy most már, ha kertészetünk és gyümölcsiparunkban a szaktudomány és gyakorlati ügyesség megfeszítésével szakadatlan előhaladásra nem törekedünk, a vidék bizonyára túlszárnyal, meghalad és letipor minket.

Kiváltképen gyümölcsiparunkat illetőleg emlékeztetbe hozzuk ezennel az 1865-ik év október havának 15., 16. és 17-ik napjain a casinó-egylet által, az ipar-egylettel egyértőleg rendezett gyümölcstárlatot, melyen a városi község hatóság elé terjesztett hivatalos jelentés szerint több száz fajú téli nemes finom gyümölcs állítottatott ki, melyek kiváló példányai néhány ládában Királynő Ő Felseje részére Bécsbe küldettek s remény fölötti legmagasb tetszéssel fogadtattak, — bátran elmondhatjuk: hogy mi magunk sem ismerjük teljes mérvben gyümölcsiparunkat s egy kedvező termés alkalmával nemesak az általunk termelt gyümölcs temérdek mennyisége, hanem annak számtalan válfaja és finomsága fölött csak bámulni tudunk.

E szép eredmény polgártársaink századok óta ernyedetlen tevékenységgel folytatott szorgalmából keletkezett s csak egyedül gyakorlati képzettségen alapul, a szaktudománynak alig észlelhető segédkezése mellett, — és a nélkül, hogy bámulatosan nagy mérvű termelésünket kellőképen hasznosítani tudnók.

Sokszor elmondtuk már: hogy finom gyümölcsünk kétharmadát — kedvező termés idején — a sertés eszi meg s mi alig egy harmadát vagyunk képesek hasznosítani.

Az 1865-iki gyümölcstárlat után tehát javaslatba hozattatott: hogy az illetők figyelemzetve legyenek nemcsak a nyers gyümölcs elárúsításából reájok háramló nyereségre, hanem az aszalványok készítésére is, mi által a jövedelem gyarapításán kívül a helyi termelésnek jó hírnevét s hitelét, de az általános vagyonosodást is előmozdítanák; elrendeltetett annál fogva egy minta-aszalónak a városi műkertben leendő felállítása, mely mellett bárki kellő betanításban részesülhessen. Oda utasított ekkor a város gazdasági bizottsága közgyűlési határozat által: hogy a műkertészt egy minta-aszaló tervének elkészítése s az illetők beoktatása körüli képessége iránt kérdezze ki, és kedvező nyilatkozat esetében az általa készített tervet és költségvetést további intézkedés végett mutassa be; ellenkező esetben forduljon az országos gazdasági egyesülethez, azon reményben, hogy ezen testület igazgatósága a várostól, mint az egyesület egyik alapító részvényes tagjától útbaigazítási szakértő segédkezését megvonni nem fogja. Bizonyos tudomásunk szerint, Bakula Márton derék műkertészünk mind az aszaló elkészítésére, mind a beoktatásra teljes készséggel ajánkozott; de arra községileg utasítva, terv készítésével megbizva, avagy a szükséges költséggel megkínálva soha sem volt.

Fajunk keleties mozdulatlanságának tes-

pedéséből valahára ki kell bontakoznunk, hogy negyvenezer katasztrális holdat meghaladó sivány-homok területünkön egy talpalatnyi tér se legyen, mely a befásítás, kertészet és gyümölcsipar áldásait nélkülözze; termelőink közül szaktani képzettség s gyakorlati ügyesség nélkül egyetlenegy ember se maradjon, — terményünkből pedig egyetlenegy szem gyümölcs se vesszen kárba.

Csak egy tekintetet kell vetnünk — a várost félhold alakban zöld szalag gyanánt körítő öreg szőlőskerteinkre s belátni fogjuk azonnal: hogy a vidékünkön leginkább nyugotéjszokról uralgó szélrohamok miatt s a szomszéd jász-kún puszták homokja terjedésének meggátlása végett alapítottak e szőlők a város körül. Századok előtt, szükségéből keletkeztek első ültetvényeink, — századokig csak helyi fogyasztásra használtattak azok; most már jövedelemmel és vagyonosodással biztatnak: használjuk fel az alkalmat s most meglevő előnyünket jövőre biztosítani el ne mulasszuk.

Boldogréti Vig László.

Kecskemét város közgyűlése

1870. Aug. 22.

(A régi városház termében. Kezd. d. e. 10 ór.)

Elnök: Nagy Lajos, polgármester; jegyzők: Hornyik, Szalkay, Boódor, Erdélyi; képviselők ismét kevesen.

Két ünnep után a képviselő urak nehézkes begyülekezését manapon megmagyarázni nem tudjuk. Bizony-bizony ideje volna már addig is elszerről gondoskodnunk, míg egy szerencsés választás a közügyek iránt érdeklődőbb polgárok koszorúját juttatja e diszes állomásra. Valóban fura jelenet: midőn a közelebbi szemlényben említett 200 közgyűlési tag phalanxából, csak oly kevesen jelentek meg, hogy a városházánál jelen levő tisztikar szavazatképes tagjainak bevonásával is alig lehetett a határozatképes számot kiállítani. Igen érdekes lenne, ha legközelebb bekövetkező tisztválasztás alkalmára valaki egy kimutatást készítene arról, hogy három év alatt hány közgyűlés tartatott, mindegyik közgyűlés alkalmával hány tag volt jelen, s a képviselő testület és tisztikar

TÁRCZA.

Bokréta van...

Bokréta van kalapomnál
Ő adta, a barna kis lány;
Kint a mezőn szedegette,
Hej! de nagyon jól is tette.

Irigylik a kalapomat,
De még jobban galambomat.
— Azt beszéli a roszt világ
Hogy e lányka rám mit sem ád.

Beszélhetsz te gonosz világ,
Nem hallgatok úgy sem reád,
Szívét foglalóba adta
Enyém már az eszemadta.

Napló töredékek.

Kirándulás a Duna forrásához.

(Folytatás).

Midőn a várhegyről az alatta elterülő Singenbe leértünk, csakhamar érkezett egy vonat, s benne helyet foglalva mentünk Engenig, mely város végállomása volt az ez irányban készen levő vasútvonalnak. Itt csak is addig késtünk, míg a Donaueschingenbe vezető útát megtudakoztuk, s azonnal útnak indultunk, most már csak a magunk fogatán — gyalog. Kanyarogva vezetett fel a hegynek a jókarban

tartott országút, s mi jó kedvvel, népdalainkat dudolgatva haladtunk előre. Az út egyik nagyfordulatánál önkénytelenül visszatekintettünk a hátrahagyott útdarabra s a lemenő nap elhaló sugarainál gyönyörködtünk a regényes táj szépségeiben. Jobbra mellettünk emelkedett a sötét fenyvesekkel koszorúzott hegy, melynek az út vezetett; balra alattunk szédületes mélységben gyönyörű elevenzöld pázsitos völgy terült, közepét végig hasítva az elmaradhatatlan hegyipatak; távolabb az elhagyott váromladékokkal megrakott, zöldelő fákkal s örökzöld fenyvesekkel benőtt hegyek voltak láthatók félkörben sorakozva. — Tovább mentünk. Csakhamar beértünk a fenyvesek sötét honába, hova a napsugaraknak behatolni tiltva van, nem engedik oda jutni a fenyvesek sötét, sűrű lombjai. Jó magasan voltunk már fent a hegyek közt, s ezt érezte lábunk is, de lehetett látni a fenyvesek aljában itt ott a setétben fél homályban kétes világot derítő, a behatlatlan napsugaraktól el nem olvasztott hórol is. Mindinkább kezdett sötétedni, míg végre teljesen beesteledett, s csaknem koromsetétség vette körül karavánunkat. A szél a magasban mind vadabbul kezdett dúdolni, s időnként rohamos dallamához a sűrűn szalngó hó-pelyhek iparkodtak volna az ütényt verni, de a rakonezátlan szellőben elhalt az esernyőnkre hulló pelyhek gyenge illetésének lágy zaja. A dús lombosított fenyvesek között sivitva nyargalt a metsző szél, s mi néma esendben folytattuk útunkat. A gyalogolás élvezetéhez nem szokott gyenge talpú útitársak őszi legyekként szédelegtek ide s tova, s a rohamos szél kénye kedve szerént terelte őket jobbra balra. — E hosszas ideig tartott kellemetlen helyzetünkben a messze távolból pislogó gyenge mécs fénye volt nyughelylyel biztató közös édes reménygünk horgonya, melybe mindannyian kapaszkodánk. Lépteinket a mennyire lehetett megkettőztettük s nem sokára egy rongyos faluban találtuk magun-

kat. Szerencsét próbálni bementünk az útunkban eső vendéglőbe, melynek egy nagy teremében több férfi és nő, szintén vándor útasok beszélgettek szerény vacsorájuk mellett. Szállást kértünk; azonban a Herr Wirth hamar bevégezte tudatni valóját, s utasított az igen közel eső szomszéd városba Geisingenbe. Nem volt más teendő, mint újra útnak indulni; kedvetlenül haladtunk előre. A falutól pár puska-lövés távolban áthaladtunk egy fedett hidon, mely alatt 4—5 ölyvi széles mederben egy patak folydogált, — csak más nap tudtuk meg, hogy a Dunán mentünk keresztül. — Nem sokára megérkeztünk a várva várt nyugalom helyére Geisingenbe. Társaságunkból két jó németet kiválasztottunk, s követekként beküldtük a legelőszőr ért „Postához“ címzett nagy fogadóba; csakhamar visszaérkeztek azon örvendetes szomorú hírrel, hogy két szép csinos leányka mondta nekik, hogy nemesak hogy egy szoba, de még csak egy ágy sines üresen. Elindultunk szomorúan felkeresni a többi vendéglőket, — hasonló eredmény; s mi ázva, fázva, eltörődve az útezőn maradtunk, idegen földön, idegen nép között. Elhagyott helyzetünkben, a kétségbe-esés politikájához voltunk kénytelenek folyamodni. Rövid tanácskozássra, szűkre szorított csomóba összedugtuk a fejünket, tanakodtunk szomorú állapotunk kellemesebbé tételéről. Szorongatott helyzetben hamar talált ember utat, melyen elinduljon. Így történt mi velünk is. Elhatároztuk, hogy e szomorú közös ügyes állapotunk aképp változtatunk, hogy visszamegyünk az első vendéglőbe, ott vacsorát parancsolunk, s a hova magunkat letesszük, nem ismerünk hatalmat, mely minket onnan képes lenne kimozdítani; s majd ott ülő helyünkben átalusszuk az éjszakát. — Legnagyobb reménygünket azonban a két szép leányban helyeztük, tudván: hogy itt a kis német Badenben is csak van a kis leányoknak szivők, még pedig érzékeny szivők, s ha érzékeny,

tagjai közül mindenik hány közgyűlésben volt jelen? így majd tudnák a választók az érdeklődni nem akarók névsorát s az illet nem választanak meg akarata ellenére.

Keveset végeztünk; de volt néhány a megemlítésre érdemes tárgy.

Első sorban áll ezek közt Bugacz pusztá megörökösítése. E pusztá kétharmadát a város régebben haszonbérben, 1810-ik év óta zálogban bírta, elvégre 1868-ik évi decz. 20-án kelt szerződés mellett 50,000 ft. felfizetésével örökösen megszerzette s a kötelezett részletes fizetések teljesítése után most már a város mint tulajdonos nevére telekkönyvileg átkebleztetett. A felfizetett ötvenezer frtot., és birtokátruházási 3115 ft. százalékot a törlesztési pénztár előlegezte, melynek más rendeltetése van; továbbá e pusztából 1700 hold egyes városi lakosok kezén van mint zálog, kik a régi zálogpénzeket földrészeik arányában, részben vagy egészben megtérítették. Most több kérdés merül fel: t. i. hogy az 53115 ft. beruházmány és időközi kamata miképen térítették meg a törlesztési pénztárnak? továbbá, hogy a megörökített pusztá jövőben miképp hasznosítható? vajjon az 1700 hold megörökítés végett átengedték-e az egyes lakosoknak, s ez esetben mily arányban viseljük azok a megörökítés költségeit? vagy ellenben javításaik és beépítéseik értékének megtérítése s zálogpénzeik visszafizetése mellett az egész pusztá községi kezeltetés alá vétessék-e? — Miközttünk ezek valóban nehéz kérdések, — melyek megoldására, indokolt javulatának elvárása mellett, egy bizottság küldetett ki.

F. S. tanyaiskolai tanító, miután helyettes tanítói próbaéveit kitöltötte, rendes tanítónak kérte magát kineveztetni. — A szorgalmáról, ügyességéről dicséret folyomódó kérése megadatott.

Fentebbi tárggyal összefüggőleg, a helyi népoktatásra közvetlen felügyeleti jogánál, sőt kötelezősége fogva, folyvást biztos tudomással bírnó óhajtván a községhatóság a tanügy állapotáról: utasított a tanügyi bizottság, hogy az illető egyházaktól beszerzendő hivatalos adatok alapján, közvetlenül a közgyűléshez évenként kimerítő jelentést tegyen a népiskolákról s a tanítás haladásáról; egyszersmind az egyházközségek felhívása is elhatározott, a szükséges adatoknak időnkint a tanügyi bizottsághoz leendő beszolgáltatása végett.

Az ötvenes évtizedben felállított mértékhiitelesítés, mint neveztetni szokott német intézmény folytonos ellenszenvvel találkozott nálunk, nem csuda tehát, hogy 1861. óta elhanyagoltatván, csak tengődött. Még 1867-ik évi május hónapban megalkotott új szervezkedésünk alkalmával sem akartunk róla tudni semmit, mert német intézmény. Ugyan kérjük szépen: hát a hiteltelkekkönyvet tán Arpád fejedelem nyeregkápán hozta ki Szittyiából? nem biz azt, de mégis elfogadtuk, mert jó, hasznos és szükséges; hát vajjon a régi rajnai, vagy kölni conventios pénzlábat tán a magyar pénzügyminister találta

fel? biz azt sem, de a magyar törvényhozás elfogadta, sőt utóbb más értékről tudni sem akart, mert a szerint verték ki aranyunkat, ezüstünket. Na de miután 1867. deczemb. 27-én a XVI. t. cz. szentesített s másnap kihirdettetett, — tán csak elfogadtuk a fennálló súlyokat és mértékeket? nem egészen biz azokat, mert a magyar iczeczét, vékát stb. jobban szerettük, — hiába fáradt ki a bíró meg a kapitány a minduntalan fölmerült peres kérdések elintézésében; jött végre 1868. január 14-én az illető miniszter rendelete, és mi csak manap értünk rá intézkedni a fölött: hogy 1-ör a mértékhiitelesítő hivatal állandóan rendszeresítessék. 2-ör a mértékhiitelesítés kötelezettsége kimondattassék. 3-ör a súlyok, ür- és hozsmértékek hitelesítése rendes felügyelet alatt tartassék. — Tandem aliquando!!

Némely kormányrendeletek kihirdetése, több kisebb érdekű községi ügy és magán kérvény elintézése után a közgyűlés d. u. 1 órakor véget ért.

Előrajza a debreczeni kertészeti egyesület által 1870. évi október 8., 9. és 10-ik napjain rendezendő gyümölcs-, bor-, kertivetemény és kertészeti műszerek kiállításának.

Kertészeti egyesületünk már többbizben rendezett tömeges kiállításai alkalmával meggyőződésnek jótékony hatásáról: a hazai gyümölcsészet fejlesztésére ez évben ismét tömeges kiállítást rendez, melynek idejére s rendére nézve következőleg intézkedett:

1. A kiállítás megnyitattik október hó 8-kán délután 3 órakor szab. kir. Debreczen város nagy tanácstermében s folyvást tart október 9. és 10-ik napjain.

2. Kiállítható mindennemű kerti termény, ugymint: gyümölcs — nyersen, aszalva vagy befőzve, — száraz főzelék, zöldségek, téli eltartásra készítve is; bor, szesz, dohány, virágok, gyökök, hagymák, magvak és kertészeti műszerek.

3. Nyers gyümölcsből válfajonként legalább 3, legfeljebb pedig 6 darab küldendő; a többi fentebb előszámlált kerti terményekből csak annyi, hogy az, a tömegben el ne vesszen, túlságos tért se foglaljon.

4. Minden küldeményre a küldő s a tárgy neve feljegyzendő, a termesztés helye, a tárgy netaláni különös sajátosságai, elkészítésének vagy eltartásának módja.

5. Minden küldemény — a mennyire csak lehet — a tárgyak, illetőleg gyümölcsök válfajonkénti pontos név- és mennyiség jegyzékével együtt október 6-ig bezárólag a „debreczeni gyümölcs-kiállítást rendező bizottmányhoz“ a városházi nagy tanácsterembe utasítandó. — Vidékről postán vagy vasúton szállítandó küldemények csak bérmentesítve fogadtatnak el.

6. Mind a gyümölcsök, különösen a szőlők,

mind más tárgyak gondosan csomagoltassanak, hogy a kiállításra versenyképesen érkezhessenek meg.

7. A kiállított téli, és így még akkor nem izlelhető gyümölcs példányokból válfajonként ketőt, tartozik a kiállító az egyesületnek átengedni, az érés kellő pontján történendő megizelésre. De csak azon válfajokból, melyeket az izelő, illetőleg bíráló bizottmány kijelölend.

8. A kiállítás berekesztetvén október 11-én délelőtt, kiállított tárgyait mindenki elvitetni tartozik; ellenkező esetben azok, a kiállítási költségek fedezésére elárvereltetnek.

9. Bíráló bizottmányok működéseiket október 8-kán délelőtt kezdik meg s ha azt befejezték, az eredmény közhírré tétetik. A kitudtetést nyert tárgyak kiállítói elismerő oklevelekkel, illetőleg pénzbeli jutalmakkal is fognak megtiszteltetni. Nevezetesen pedig sz. kir. Debreczen város ügybuzgó tanácsa által, a gyümölcsészet s általában a kertészet előmozdítása céljából, kiállítási jutalmazásokra az egyesület rendelkezése alá boesított összegből, továbbá több buzgó tag által adományozott és végre az egyesület e célra fentartott pénzből jutalmaztatni fog: a) A legnagyobb és leghelyesebb elnevezésű alma és körte gyűjtemény 3 darab arannyal. — b) A legtöbb válfajokból álló s leghelyesebb elnevezésű körte gyűjtemény 1 darab arannyal. — c) Ugyan ilyen almagyűjtemény 1 darab arannyal. — d) A legtöbb válfajú s leghelyesebb elnevezésű kerti csemege szőlőfajokból álló gyűjtemény 1 darab arannyal. — e) A legkitünőbb hegyi szőlő gyűjtemény 2 darab arannyal. — f) A legkitünőbb birsalma 1 darab 2 forintos tallérral. — g) A legkitünőbb dió vagy mogyoró gyűjtemény különkülön egy-egy 2 forintos tallérral. — h) A legkitünőbb hegyi bor kiállítvány 1 darab arannyal. — i) Helybeli úgynevezett libakertes által saját termeléséből bemutatott legkitünőbb konyha zöldség gyűjtemény 1 darab arannyal. — k) A legszebb és legjobb torma faj 1 darab 2 forintos tallérral. — l) A legszebb és legjobban feldolgozott vagy befőtt gyümölcs 1 darab 2 forintos tallérral.

Ezenkívül szabad kezét enged magának az egyesület, még több a körülményektől függő jutalmak osztásában.

10. A kiállítás megtekintésére a nem tagok és nem kiállítók belépti jegyért 20 krt., gyermekek pedig 10 krt. fizetnek. — Kiállítók és az egyesület tagjai a kiállítás egész tartalmára szóló ingyen jegyet kapnak a pénztárnál.

A debreczeni kiállítások a legközelebb lefolyt időben országos fontosságra emelkedtek nagyszerűségöknél fogva, mit nem csupán a helybeli gyümölcsészek igen szép, sok és válogatott válfajú gyümölcsei, hanem főképp az ország különböző részeiből tett számos és kitünő küldemények emeltek oly nevezetességre; mely a közfigyelmet, illetőleg a megtekintést a legnagyobb mértékben megérdemli.

lehetetlen, hogy az ily szálás hét magyar inséges állapotának láttára, sziklakemény maradjon. Ez elhatározással és véleménnyel berontottunk a vendéglöbe. S nem csatlakozánk: beérve vacsorát parancsoltunk, s a házi kisasszonyok a mint látták, hogy tisztességes deák emberekkel van dolguk, azonnal bevezettek a belső étterembe, a vacsora megérkezéig az asztal körül helyet foglalva diskurálgattunk. A beszélgetés csakhamar „gemüthlich“ kezdett menni, s egy utitársunk a szomszéd szobában levő zongorára vonatkozólag egy kérést koczkatott meg; minek eredménye az lett, hogy egy jó zongorista oda tántorogva hólyagos lábaival, hatalmas magyar toborzót vert el a zongorán, melyet a háziak, s a mi éttermünk ajtaját ellepett vásáros tubákos atyafiak bámulva hallottak; utánna egy walzer következett. S ez volt szerencsénk megalapításának első biztos órája. — Vacsoránk kész lett, s mi telegrafi gyorsasággal enyészettünk el az elibénk tett tálak tartalmát. Vacsora után újra a zongorához ült utitársunk s mulattatá a hölgyeket s minket, s az ivó szoba ajtaját ellepett vásáros idegeneket. Kérésünkre az egyik házi kisasszony is leült a zongorához, s gyönyörű tiszta hangon kísérte a zongorán eljátszott dallamot. Ennek végeztével átadta helyét a magyar vendégnek újra, ki egy keringőt játszott. Az út fáradsámaif elfelejtett társak megunva a tétlenséget, tánczra hívták fel a házi kisasszonyokat, mind elfeledte, hogy fél órával az előtt egyenesen állni és járni nem tudott. — Az elhagyott étteremben a fáradságtól elalélva két utitárs aludta a boldogok álmát a divánon; úgy de a táncz zaja alvó füleikbe is behatott, s feledve az álmot, megadták magukat a korszelemnek, s ők is tánczra kerekedtek. — Elég az hozzá, hogy éjjel után 1 óráig folyt a táncz, — s mi lettünk a legkedvesebb vendégek az egész fogadóban. Volt azonnal pompás ruganyos matraz, mely elborította az étterem padlatát, — s e hevenyészett, de kimondhatlan

jó helyen deák hajnalig pihentettük fáradt tagjainkat.

Másnap felébredve láttuk, hogy arasznyi hó lepte el a vidéket, s mi újra aggódtunk útunk tovább folytatásán. Voltak kik a posta kocsiával vissza akartak menni Engenbe, s csak is erős akaratú felszólalásra, s annak felemlítésére maradtak, hogy mit fognak szólni az otthon levők nevetve ejtett kérdéseire, ha kérdik, milyen hát a Duna forrása? Végre elhatározták, hogy velünk maradnak. Helyben hagytuk ép ily terhes útra alkalmilag készült bakancsainkat, megreggelizve, megígértettük a kisasszonyokkal, hogy ha Magyarországra jönnek, a látogatást visszaadják. Utuk indultunk; s három órai pompás friss hóvani folytonos törtetés után $\frac{3}{4}$ 12 órakor délben megérkeztünk Donaueschingenbe. Rövid pihenés után csekély podgyászainkat a vendéglöben hagyva, elindultunk megnézni ősz Dunánk bölesőjét, azon helyet, hol Buda, Mohács, Nándornál elfolyó hatalmas folyamszületik. E hely vendéglönlöktől mintegy 100 lépésnyire volt, Fürstenberg hg. kastély kertjének egy szögletében, hol vasrácsozatú kő medencében gyűlnek össze hatalmas Dunánk első kristálytiszta cseppjei. E medencéből a víz földalatti esatornán folyik belé egy 3—4 öl széles mederbe, melyet bent a Feketeerdő-éjsötét mélyében eredő Brigach és Brege hegyipatakok töltenek meg. Hogy pedig miért nem nevezik Európa egyik legnagyobb folyamát, e legnagyobb forgalmú folyót, honi kereskedelmünk emeltyűjét Brigach avagy Bregenek, annak e következő okát hallottam Donaueschingenben: e két hegyipatak tölti ugyan meg a széles Duna medrét, de csak is az év téli, tavaszi és őszi szakában, míg nyáron anap forró hevéttől teljesen kiszokott száradni, s ekkor csak is egyedül a donaueschingeni források töltik meg a medret, s inntől fogva e mederben haladó folyócska Dunának neveztetik.

Ebéd után kisétáltunk a város keleti részén pár

ezer holdat elfoglaló fensikra, melynek különösen egy részében a szó teljes értelmében egymást éri a forrás. Elevenzöld pázsit alol bugyognak fel szakadatlanul a tiszta cseppek; s ez apró források összefolyásánál mielőtt a szélesebb mederbe ömlenének, gyermekes örömmel ugráltak át emlékül a Dunát.

Megnéztük a város szélén levő gyönyörű hercegi üvegházakat, melyek déli s keleti növényekben felette gazdagok; — a szép sötétzöld teljes levelű citrom és narancsfiák tömve voltak gyümölcseivel; hoztunk is magunkkal, de nagyon megérzett rajta, hogy nem az olaszországi enyhe ég alj s éltető napjának jótékony sugarai érlelék e gyümölcsöket.

Ideje is volt azonban, hogy már a vendéglöbe menetelre gondoljunk. A hó átláthatlan sűrűen, s veréhfaj nagyságban kezdett újra esni. Vendéglönkbe érve tanácsot tartottunk, hogy miféle alkalmatossággal menjünk tovább, s elhatároztuk, hogy mivel gyalog felette terhes és csaknem lehetetlenség volna sik földön is tovább folytatni útunkat, annál kevésbé lenne az lehető 2—3 ezer láb magasban, a sűrű fenyves Fekete erdőn keresztül; annál inkább pedig, mivel Freiburg felől az erdőn keresztül jött útasoktól hallottuk, hogy még tegnaptól kezdve folyton esik a hó, s csak is hat erős, két óránként váltott lovakkal lehet törtetni fel a hegynek. — Átmentünk tehát a postahivatalba, s jegyet váltottunk. Az indulási idő $\frac{3}{4}$ 10 órára volt kitűzve este. A pontos időben ott voltunk; azonban a rendkívüli hóesés miatt a postakocsik elkésven, csak is 11 órakor indulhattunk útra. Kocsink kényelmes volt, ruganyos bőr pamlagokkal ellátva, s heten elfoglaltuk belsejét egészen; kocsink előtt erős 5 ló volt s pár perc múlva sebes vágatva hagytuk el pihent lovaink segítségével Donaueschingent.

(Folytatása következik.)

Felkérjük tehát jelenleg is hazánk kert-iparának barátait, hogy kiállításunkat, mind becses küldeményeikkel, mind nagybecsű megjelenésükkel megtisztelni méltóztassanak, hogy így kezdet fogva, a nemzet gazdaság ezen fontos ágát, honfűi kötelesség szerint, erőnkhez képest előmozdithassuk.

Kelt Debreczenben, a kertészeti egyletnek 1870. évi július 20-dik napján tartott választmányi üléséből.

Simonffy Imre m. k.,
egyleti elnök.

Szathmáry Sándor m. k.,
egyleti jegyző.

Helybeli újdonságok.

† **Király Károly** városi képviselő aug. 26-án élte 56-ik évében szélhűdés következtében meghalt. Az elhunyt 1848-ban pék-mester, a márcziusi mozgalmaktól kezdve az egész szabadsági harcunk korszaka alatt városunk minden izgalmaiban tevékeny és buzgó résztvevő, a követválasztási és tisztújítási mozgalmakban nagy népszerűséggel bírván vezér szereplő, az alvidéki táborban mint nemzetőr kapitány vett részt. Szabadságharcunk legyőzése után a hatalmasok bosszúja elől ő is darab időre kénytelen volt félre vonulni, és csak első dühös bosszújuk lecsillapodása után térhetett vissza, midőn mesterségét is félbehagyta, az egész szomorú korszak alatt egyike volt a csüggedni nem tudó, sőt a kishitűeket örökké jó és titkos újságival, lángoló haza szeretetével bátorító, biztató, buzgó hazafiaknak, nézeteire nézve republicanus elveket vallott. Az 1860-iki változások után feléledt régi tevékenysége, azonban 1860-ik évi december elején a pestmegyei tekintélyek egypár értekezletén résztvett, mely alkalommal tett tapasztalatai folytán régi bosszúálló politikai nézetei megváltoztak és mérsékelt előbb felirati, majd Deák-párti elveket valló párt mellé sorakozott, mely pártnak utolsó perczéig buzgó, tevékeny és hű tagja volt. Szorgalmas és értelmes iparos, buzgó tevékeny polgár és jó hazafi testestől lelkestől igazán magyar ember volt. Áldás és béke poraira.

† **Szathmári Károly szinigazgató** úr is folyamodott többek közt a kecskeméti színház megnyeréséért a jövő téli idényre; a szini választmány július elején tartott ülésében azt Szathmári Károly úrnak határozta átadni, s erről őt azonnal tudósította; Szathmári Károly úr azonban a tudósításra még csak nem is felelt, míg a választmány megunva a hallgatást, Szathmári urat újlag felszólította nyilatkozatra; ekkor levélben és távsürgönyben nyilatkozott, hogy megtartja a színházat, és a szerződés megkötése végett augusztus közepén el fog jönni; de jött augusztus közepén azon biztos hír, hogy Szathmári úr augusztus 20-án megnyerte a miskolci színházat és szerződött is; Szathmári úr ismét arra sem érdemesítette a sziniválasztmányt, hogy erről tudósította volna. Szathmári úr eljárása mint nem művelt emberhez illő a vidéki szinigazgatók hitelét sem valami nagyon növeli. Most újra társaság után kell látnunk, és Szathmári úr miatt elég későn. Szathmári úrnak pedig ajánljuk: hogy jövőre mind magát, mind

bennünket kiméljen meg és többé ne fárassza magát a színház felkérésével.

† **Matocsi Imre** 23 éves munkás, ki folyó hó 25-én boros állapotban széles jó kedvében gazdája tanyájára kivívó kocsióról leugorván, az utánok menő kocsióról leánytestvérét saját kocsijára szándékozván átvinni, a lovak kantárszárát megkapta, s a megbokrosodott lovaktól a koci alá dobva a tengely által úgy föbe ütött, hogy azonnal halva terült el. Hajh, szegény munkásoknak oly olcsó napszámuk van, hogy naponként nem jut többre nekik 3—4 iteze bornál, azért csak csináljunk munkás kérdést.

† **A kapitányi hivatal** figyelmét felhívjuk a Vásári-kis-útczai 109-ik szám alatti ház járdázatára, mint az egész városban legrendetlenebb, és a járókra nézve legveszélyesebbre, melyen nappal is lábtörés veszélye nélkül alig lehet áthalolni, sőt éjjel pedig okvetlenül nyakát szegi a hely nem ismerő; elvárjuk a kapitányi hivataltól, hogy azon háztulajdonosát szigorúan utasítani fogja járdájának a legrövidebb idő alatt járhatóvá tételére.

† **Hanthó István** katonai főorvos urat ajánljuk közönségünk figyelmébe, mint ügyes és gyakorlott fogorvost, ki a hamis fogak betevésében is nagy jártassággal bír. Lakása Halasi-útcza 564-ik szám alatt.

† **A disznóhizlalók** által használt közlegelőn a szerbtövis annyira elterjedt és lábra kapott, hogy maholnap más növényzet egészen kipusztul, azonkívül az egész terület járhatatlanná válik. Kérjük a kapitányi hivatalt, ha az illetők nem akarják lekaszáltatni, az ő költségeikre irtassa ki e gyaloglatos növényt.

† **Városunkban felállítandó** és a jövő iskolai év kezdetével megnyitandó állami alreál tanodához igazgató-tanárrá a vallás és közoktatási ministerium által Dékány Ráfael, továbbá Angyal Béla rendes és Koczó Sándor helyettes tanárrá nevezettek ki.

Vidéki és vegyes újdonságok.

† **Dr. Biroy** soroksári orvos az Erzsébet falvával szemben a pesti határon fekvő birtokát házhelyekül felosztva eladóvá tette, s hogy jó nyereséget rakhasson zsebre, azt Kossúth falvának nevezte. Ügyes reclam.

† **Losonczy László** nagy-kőrösi tanár a lipómezei tébolydában van. Ez ugyan nem újság nekünk, kik ismerjük, mert ennek előbb utóbb bekövetkezéséről megvoltunk győződve, azért nagyon különösnek találjuk a lapok azon általános nyilatkozatát, hogy ebben valami ármányt látnak; igaz, hogy kintléte nem volt veszélyes, csak alkalmatlan ismerőseinek, és csak szánakozásra adtak alkalmat a szegény költő iránt. Egyik lap nagy megbotránkoztatással írja, mikép naponként csak félmeszely bort kap; mi ennek Losonczy érdekében örülünk, mert még így kigyógyulhat. Bár évek óta már használta volna ezen kúrát, úgy aligha volna ott, hol jelenleg van.

† **Pest-Pilis és Solt** t. e. megyék részéről tartandó bizottmányi évnegyedes közgyűlés Pesten a megye székházának nagytermében f. 1870. évi aug. 30-án d. e. 10. órakor veszi kezdetét.

† **A magyar orvosok** és természetvizsgálók ez évi nagygyűlése a háborús idő miatt nem tartatik meg.

† **A legközelebbi dalár ünnepély** Nagyváradon lesz 1872-ik évi augusztus vagy szeptember havában.

† **Leköszönt honvédtisztek.** Dubovszky Gyula, Frankovics János főhadnagyok és Frics József hadnagy leköszönvén, a honvédségtől elbocsátattak. Nem hiába gyönyörű magyar neveik vannak, e hős honvédeknek már a puskapornak igazán csak a szaga is nehéz nekik.

— **A „Somogy-ban** a következőket olvassuk. Házassági ajánlat. Az árva leány mindig szegény leány. Egy 21 éves leány, ép termettel, fekete haj, kék szemekkel, legjobb egészségben, szülék nélkül, férjhez akar menni. Hozománya leend: egy cserépszindelyes lak, két mellék lakással, másfélhold belsőséggel. Egy szőlő, mely 40—50 akó bort terem; 28 hold szántó föld és két hold rét, melyeken semmi teher nem fekszik; egy tehén, két jármos ökör és két ló. Az ingatlan nevemen található telekkönyvezve. A ki el akar venni, megkívánom tőle, hogy 36 évesnél idősebb ne legyen, beteges egyén nem versenyezhet; szökének elsőbbsége van a barna felett. Katonaköteles ne legyen; sem pedig özvegy. Multja mocsoktalan, legalább annyi vagyona mint nekem; ha pedig ingantlan értéke nem volna, 600—800 ft. biztos fizetése.

Ha az illető 30 éven alól volna, s ajánló külseje s kedvessége által tűnnék ki, — úgy jöhet, ha semmi vagyona nincs is, kivéve, ha pap vagy tanító.

Kit az Isten nekem szánt, sorsát, idejét, állapotát, anyagi körülményeit stb. híven tükröző levelet küldje e lapok szerkesztőségéhez, arcképével ellátva, Kaposvárra, következő czim alatt, bérmentve: A „Somogy“ tek. Szerkesztőségének.

(Csak Ilka által felbontható.)

Kaposvárt.

† **A földm. ministerium** kezdeményezése folytán Pesten nov. 3—12. napjain, egy-egy ezer forint értékű államdíjakkal ellátott kender kiállítás rendeztetik, a már előbb tervezett sajtó-, turó- és egyéb tej-termék-kiállítással egyidejűleg.

† **Addig jár a korszak a kútra mig elmerül.** Milletics Svetožár országgyűlési képviselő és lap szerkesztő aug. 23-án tárgyalatott sajtó perében az esküdtszék által bűnösnek találtatván: 1 évi fogságra, 500 ft. bírságra s 48 ft. perköltségre ítéltetett.

† **12 fiatal** székely utazott keresztül a mult héten Nagy-Szebenben, kik a francia hadseregbe kívánnak lépni mint önkéntesek.

Tudósítás a kecskeméti piacról.

(Alsó-ausztriai mérő szerint.)

1870. évi Augustus 23.

Búza 84 fontos 4 frt. 40 kr., 81 fontos 4 frt. 30 kr., rozs 78 fontos 2 ft. 76 kr., 75 fontos 2 ft. 70 kr., árpa 2 ft. 16 kr., 66 zab 1 ft., 70 kr., kukoricza 3 ft. 80 kr., Köles 2 ft. 60 kr., burgonya 80 kr., Széna mázsája 1 frt. 50 kr., szalma mázsája 80 kr., keményfa öle 18 ft. 50 kr., puhafa öle 11—12 ft.

Felelős szerkesztő: **Hornyik János.**

H I R D E T É S E K.

HIRDETMÉNY.

Néhai id. Ladányi Gergely úr után maradt hagyatéki vagyonokból Ladányi József, László, Ilka nagykorúak, és Mária kiskorút tulajdon joggal illető, Kecskeméten a Mária kápolna mellett levő 180 hold szántó, kaszálló és erdőföld a rajta levő tanyai épületekkel és szőlővel együtt, az úgynevezett Sárgaházi 45 hold szántó és kaszálló föld a tanyai épületek és szőlővel együtt, Szentkirályon Nagy Pál úr szomszédságában levő 75 hold szántó, nagyobb részt kaszálló föld, a kiskőrösi közön levő 400 út széktői szőlő, és a 2-ik tizedben hosszúútczában levő zsindeles malom az ott levő lakházzal együtt; végre ifjú Ladányi Gergely úr hagyatékához tartozó Monostoron Szeless Kálmán és Antal Péter urak szomszédságában fekvő 58 hold szántó és kaszálló föld szabad kézből eladandó; venni szándékozók jelentsék magokat alolirotnál, mint a tulajdonosok itteni megbizottjánál, hol az eladási feltételek megtudhatók.

Kecskeméten, 1870-ik évi Augusztus 23-án.

SZAPPANOS LÁSZLÓ,
ügyvéd.

1—3

Leop. Bachmayr, Pest.

Repräsentant der k. k. p. Wiener Handelsbank empfiehlt sich zum commissionsweisen Ein- und Verkaufe von Getreide, Producte, Oelsaaten etc. bei Zusage reellster Bedienung. Auf Verlangen werden Vorschüsse ertheilt.

Comptoir: Belagasse, Nr. 5. Pest.

1—5

A szenvedő emberiség érdekében figyelmeztetjük a t. cz. Közönséget Dr. Hanthó cs. k. főorvos hazánkfiára, ki néhány héttel ezelőtt városunkban letelepedvén, nemcsak fül- és szem-, hanem fogbajok gyógyítására, álfogak készítésére, s azoknak betevésére is kiterjeszti figyelmét. — Lakása van a halasi-útczán, Valk kalapos házában.

1864-es Államsorsjegy-Igérvények 200,000 frttos főnyereménnyel, melyeknek September hó 1-én lesz húzásuk, alolirotnál 3 frtért kaphatók.

GALLIA FÜLÖP.